

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 czerwca 2022 roku, znak: 25/GI/09355891-2, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, rozpatrując wniosek z dnia 21 grudnia 2021 roku, przyznał U. A. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2022 roku bezterminowo w kwocie przysługującej do wypłaty 269,15 zł miesięcznie.

Renta rolnicza z tytułu niezdolności składa się z części składkowej i części uzupełniającej, których wysokości od dnia 1 marca 2022 roku wynoszą:

1. Część składkowa wynosi kwotę 271,15 zł.

Do ustalenia części składkowej przyjęto:

1) 3,44 lat opłacania składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...) w okresie od dnia 1 stycznia 1983 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku łącznie po 1% emerytury podstawowej za każdy rok;

2) 21,24 lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu po dniu 31 grudnia 1990 roku po 1% emerytury podstawowej za każdy rok;

3) Wskaźnik wymiaru części składkowej wynosi 0,25.

2. Część uzupełniająca wynosi kwotę 1019,51 zł.

Wskaźnik wymiaru części uzupełniającej wynosi 0,94.

3. Łącznie renta rolnicza z tytułu niezdolności wynosi kwotę 1.290,66 zł.

W decyzji wskazano, iż część uzupełniająca ulega zawieszeniu w kwocie 1.019,51 zł z powodu niezaprzestania prowadzenia działalności rolniczej.

Podstawę opodatkowania renty rolniczej z tytułu niezdolności stanowi miesięczna kwota 271,15 zł.

Od dnia 1 lipca 2022 roku składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 2,00 zł.

Od dnia 1 lipca 2022 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 269,15 zł, którą Kasa będzie wypłacać na rachunek bankowy.

Kasa ustaliła stały termin płatności renty rolniczej z tytułu niezdolności na rachunek bankowy, w 25 terminie co kwartał z góry, najbliższa wypłata świadczenia miała nastąpić około 25 lipca.

Należność za okres od dnia 1 stycznia 2022 roku do dnia 30 czerwca 2022 roku w kwocie 2.151,89 zł, po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne 193,00 zł, Kasa miała przekazać w dniu 15 czerwca 2022 roku w kwocie 1.958,89 zł.

/decyzja z dnia 2 czerwca 2022 roku – k. 112-112v załączonych akt rentowych/

W dniu 28 czerwca 2022 roku odwołanie od powyższej decyzji złożyła U. A. kwestionując zawieszenie na mocy powyższego rozstrzygnięcia części uzupełniającej świadczenia.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 26 lipca 2022 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania w całości wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4-5/

Zarządzeniem z dnia 10 października 2022 roku sprawa została skierowana do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym.

/zarządzenie z dnia 10 października 2022 roku – k. 19/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni U. A. urodziła się w dniu (...).

/bezsporne/

Wnioskodawczyni U. A. jest współwłaścicielką gospodarstwa rolnego. Własność dzieli wraz z mężem. Od 2023 roku w gospodarstwie pracuje syn skarżącej (który posiada własne gospodarstwo rolne, ale mieszka w gospodarstwie rodziców), a pomaga mu mąż U. S. A.. Wcześniej w gospodarstwie pracował mąż odwołującej a syn u jedynie pomagał. Odwołująca nie pracuje fizycznie w gospodarstwie. Syn nie chce podpisać z nimi żadnej umowy, w tym dotyczącej dzierżawy tego gospodarstwa. Nie chce również aby formalnie przekazano mu gospodarstwo.

U. A. wraz ze S. A. pobierają dopłaty do hektara.

/zeznania wnioskodawczyni U. A. – e – protokół z dnia 13 kwietnia 2023 roku – 00:14:50 i dalej w związku z e – protokołem z dnia 13 kwietnia 2023 roku – 00:01:15 i dalej/

W dniu 30 maja 2017 roku U. A. złożyła wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

/decyzja z dnia 30 maja 2017 roku – k. 1-2v załączonych akt KRUS/

Decyzją z dnia 17 lipca 2017 roku, znak: 25/GI/09355891-2, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, rozpatrując wniosek z dnia 30 maja 2017 roku, przyznał U. A. prawo do okresowej renty rolniczej z tytułu niezdolności od dnia 1 sierpnia 2017 roku do dnia 31 lipca 2018 roku.

/decyzja z dnia 17 lipca 2017 roku – k. 113-113v załączonych akt KRUS/

Kolejno wydanymi decyzjami Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznawał U. A. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, jak również ponownie ustalał wysokość renty rolniczej.

/decyzja z dnia 22 listopada 2017 roku – k. 26-26v załączonych akt KRUS, decyzja z dnia 8 października 2018 roku – k. 50-50v załączonych akt KRUS, decyzja z dnia 3 września 2019 roku – k. 73-73v załączonych akt KRUS, decyzja z dnia 4 listopada 2019 roku – k. 79-79v załączonych akt KRUS, decyzja z dnia 11 stycznia 2021 roku – k. 92-92v załączonych akt rentowych/

W dniu 21 grudnia 2021 roku U. A. złożyła wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy za dalszy okres.

We wniosku U. A. oświadczyła, iż jest właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 17,83 ha fizycznych oraz 8,17 przeliczeniowych i nie zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej.

W treści wniosku U. A. wskazała, iż jej małżonek S. A. podlega innemu ubezpieczeniu.

/wniosek – k. 96-98 załączonych akt KRUS/

W piśmie z dnia 30 marca 2022 roku wnioskodawczyni U. A. oświadczyła, iż prowadzi gospodarstwo rolne.

/pismo z dnia 30 marca 2022 roku – k. 106 załączonych akt KRUS/

Orzeczeniem Lekarza Rzeczoznawcy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 16 marca 2022 roku oraz orzeczeniem Komisji Lekarskiej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 27 maja 2022 roku uznano U. A. za osobę trwale całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

/orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy z dnia 16 marca 2022 roku – k. 102 załączonych akt KRUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej z dnia 27 maja 2022 roku – k. 109 załączonych akt KRUS/

W konsekwencji, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydał zaskarżoną decyzję z dnia 2 czerwca 2022, którą przyznał U. A. rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy bezterminowo.

/decyzja z dnia 2 czerwca 2022 roku – k. 112-112v załączonych akt rentowych/

W dniu 2 marca 2023 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydał w stosunku do U. A. decyzję o ponownym ustaleniu wysokości renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2021 roku bezterminowo. Organ rentowy uwzględnił w decyzji okres podlegania przez U. A. ubezpieczeniu społecznemu rolników od dnia 1 października 2019 roku do dnia 2 czerwca 2022 roku. Okres ten doliczono do części składkowej renty. W treści decyzji wskazano, iż część uzupełniająca wynosi kwotę 1.008,66 zł, natomiast wskaźnik wymiaru części uzupełniającej – 0,93. W decyzji podano także, iż część uzupełniająca ulega zawieszeniu w kwocie 1.008,66 zł z powodu niezaprzerstania prowadzenia działalności rolniczej.

/decyzja z dnia 2 marca 2021 roku – k. 42/

Przy ustalaniu stanu faktycznego sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawczyni, iż ani ona, ani jej małżonek nie prowadzi gospodarstwa rolnego. Okoliczność ta nie została potwierdzona w żaden wiarygodny sposób. Odwołująca nie przedstawiła żadnych dowodów, które by to potwierdziły. Ona sama zaś jest niewątpliwie zainteresowana pozytywnym rozstrzygnięciem sprawy. Na uwagę zasługują dokumenty podpisane i uzupełnione przez wnioskodawczynię, w których wskazywała, iż prowadzi gospodarstwo rolne. Niewiarygodne jest także twierdzenie odwołującej, iż uzyskiwane dopłaty przekazują synowi. W ocenie sądu jest to wyłącznie element przyjętej taktyki procesowej. Wnioskodawczyni nie zaoferowała żadnego dowodu, który by to potwierdzał. Mało wiarygodne jest, iż małżonkowie przekazują wszelkie dopłaty i zyski z gospodarstwa synowi, uzyskując jedynie świadczenia w naturze, nie chcąc tego formalnie uregulować, co jednoznacznie zmieniłoby sytuację wnioskodawczyni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu, jako bezzasadne.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników /według stanu prawnego obowiązującego na dzień wydania spornej decyzji – t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 933/, emerytura rolnicza, renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy, oraz renta rolnicza szkoleniowa składa się z części składkowej i części uzupełniającej, ustalonych zgodnie z art. 25 i 26. Dla każdej z tych części ustala się wskaźnik wymiaru.

Stosownie do treści art. 28 ust. 1 ww. ustawy, wypłata renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli rencista prowadzi działalność rolniczą.

Zawieszenie wypłaty dotyczy (ust. 2):

- 1) części uzupełniającej renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy,
- 2) renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin w części równej 95% emerytury podstawowej,

i obejmuje całość lub określony ułamek tej części świadczenia; ilekroć w ust. 3 i 5-7 jest mowa o zawieszeniu wypłaty w całości, w połowie albo w jednej czwartej - rozumie się odpowiednio zawieszenie wypłaty tej części świadczenia, jej połowy albo jednej czwartej.

Wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7 i 9-11 (ust. 3).

Uznaje się, że rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając (ust. 4):

1) gruntów wdzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej – w przypadku renty stałej - co najmniej na 10 lat, a w przypadku renty okresowej - na okres wskazany w decyzji Prezesa Kasy o przyznaniu tej renty, której zawarcie potwierdził wójt, właściwy ze względu na miejsce położenia przedmiotu dzierżawy, osobie niebędącej:

a) małżonkiem rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem;

c) osobą pozostającą z rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c;

2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych;

3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do renty rolniczej z ubezpieczenia;

4) własności (udziału we współwłasności) nieustalonej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka.

Jeżeli rencista jest całkowicie niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy rolniczej albo rolniczej choroby zawodowej, wypłata świadczenia przez okres dwóch lat od tego wypadku albo od zachorowania na tę chorobę ulega zawieszeniu tylko w połowie (ust. 5).

Wypłata ulega zawieszeniu w połowie, jeżeli rencista pobiera okresową rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez dwa lata (ust. 6).

Wypłata ulega zawieszeniu w jednej czwartej, jeżeli (ust. 7):

1) rencista nie zawarł umowy z następcą stosownie do przepisów rozdziału 7 i nie ma możliwości sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego co najmniej po cenie odpowiadającej ich oszacowaniu według przepisów o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa albo,

2) trwają czynności zmierzające do wywłaszczenia tych nieruchomości, ich wykupu na cel uzasadniający wywłaszczenie albo do trwałego wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów lub

3) nieruchomości te są położone w strefie ochronnej lub na innym obszarze specjalnym, utworzonym na podstawie odrębnych przepisów w związku z wprowadzeniem ograniczeń w użytkowaniu gruntów rolnych albo w celach ochronnych.

W przypadku podjęcia działalności rolniczej na gruntach (ust. 9):

- 1) nabytych w drodze dziedziczenia lub
  - 2) uprzednio wydzierżawionych co najmniej na 10 lat, jeżeli dzierżawa ustała wcześniej z przyczyn niezależnych od wydzierżawiającego, lub
  - 3) odzyskanych w wyniku rozwiązania - z przyczyn niezależnych od uprawnionego - umowy, na podstawie której uprzednio zbył on te grunty, albo w wyniku uchylenia lub stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej
- wypłata nie ulega zawieszeniu przez okres jednego roku.

W przypadku zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej polegającej na przekazaniu gospodarstwa rolnego w formie aktu notarialnego osobie niepełnoletniej wypłata ulega zawieszeniu w całości do czasu osiągnięcia przez tę osobę 18 lat (ust. 10).

W przypadku gdy rencista prowadzi działalność rolniczą z małżonkiem podlegającym ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z mocy ustawy, wypłata nie ulega zawieszeniu (ust. 11).

W tym miejscu przytoczyć warto uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 r., w sprawie II UZP 5/04, w której wskazano, iż „wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.) nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy.” Sąd Najwyższy dokonał w niej analizy zasad zawieszenia prawa do tych świadczeń. Rozważania te sprowadzają się do ustalenia, że współczesny ustawodawca nie miał na celu uzależnienie wypłaty świadczeń od wyzbycia się przez rolnika, który uzyskał prawo do emerytury lub renty gospodarstwa rolnego, będącego jego własnością lub w jego posiadaniu (...). Współcześnie rolnik uzyskuje prawo do świadczeń bez konieczności wyzbycia się gospodarstwa rolnego. Z kolei definicja gospodarstwa rolnego nie zawiera żadnego elementu rzeczowego, a określenie rolnika ogranicza się wyłącznie do opisu wykonywanej działalności (przez gospodarstwo rolne rozumie się każde gospodarstwo służące prowadzeniu działalności rolniczej - art. 6 pkt 4 ustawy). Nie jest także ważne, czy rolnik (pełnoletnia osoba fizyczna, zamieszkująca i prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym) jest właścicielem gospodarstwa. Oczywiście, musi je posiadać, lecz niekoniecznie jak właściciel lub posiadacz samoistny, wystarczy posiadanie zależne jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą, zatem twierdzenie, że warunek wyzbycia się gospodarstwa rolnego, poniechany przez ustawodawcę jako przesłanka prawa do świadczeń, nadal jest konieczny w zakresie wypłaty świadczeń, nie może się ostać. (...) Skoro rolnik uzyskuje prawo do świadczeń nie dlatego, że wyzbył się własności lub posiadania gospodarstwa, lecz dlatego, że z powodu wieku lub stanu zdrowia utracił zdolność do pracy w gospodarstwie rolnym, czyli możliwość jego prowadzenia, to wypłata świadczeń rolniczych nie może kolidować wyłącznie z utrzymywaniem się statusu ubezpieczonego rolnika, wynikającego z prowadzenia przez niego gospodarstwa. Przepis art. 28 ust. 4 ustawy należy bowiem interpretować w zgodzie z art. 6 pkt 1 i 3, w którym podmiotem ubezpieczenia nie jest właściciel lub posiadacz gospodarstwa rolnego, lecz wyłącznie osoba prowadząca działalność rolniczą w posiadanym gospodarstwie rolnym, oraz w zgodzie z art. 38 pkt 1, ustanawiającym domniemanie, że właściciel gruntów zaliczonych do użytków rolnych lub zarejestrowany dzierżawca takich gruntów prowadzi na nich działalność. (...) Zawieszenie wypłaty świadczeń nie dotyczy osoby jedynie posiadającej majątek nieruchomy w postaci gospodarstwa rolnego, lecz tylko takiej, która gospodarstwo rolne prowadzi, więc powinno przynosić i z reguły przynosi jej dochód. Posiadacz gospodarstwa rolnego, który utracił możliwość jego prowadzenia i uzyskiwania tą drogą środków utrzymania, zachowuje prawo do świadczeń w pełnej wysokości. Nie można więc twierdzić, że częściowe zawieszenie wypłaty świadczeń zastąpiło poprzedni warunek wyzbycia się gospodarstwa rolnego i przyjmować, iż wprowadzie rolnik może uzyskać prawo do świadczeń mimo posiadania lub własności gospodarstwa rolnego, lecz właśnie z powodu tego statusu jego świadczenia ulegają częściowemu zawieszeniu. Rolnicy będący właścicielami gospodarstw wymienionych w art. 28 ust. 4 pkt 1-7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie muszą wykazywać, że nie prowadzą w nich działalności rolniczej; ten fakt uznaje sam ustawodawca. (...) Uzyskanie

możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko (i zależy) od zaprzestania działalności rolniczej, zatem właściciele gruntów innych niż wymienione w art. 28 ust. 4 pkt 1-7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników mogą dowodzić, że nie są już rolnikami, gdyż nie prowadzą na nich działalności rolniczej.

Przekładając powyższe rozważania na sytuację w niniejszej sprawie stwierdzić należy, iż świadczenie wnioskodawczyni nie powinno być częściowo zawieszony jeśli ani ona, ani jej małżonek nie prowadzili w dacie wydanej decyzji gospodarstwa rolnego- czyli nie pracowali w nim i nie uzyskiwali z tego tytułu żadnych korzyści (finansowych czy naturalnych).

Wnioskodawczyni okoliczności tych nie udowodniła. Przeciwnie z materiału dowodowego wynika, iż gospodarstwo jest nadal prowadzone przez – pracuje w nim mąż wnioskodawczyni z, któremu pomaga syn. Oboje małżonkowie pobierają z tego tytułu dopłaty. Podkreślić należy, iż nawet gdyby uznać za wiarygodne zeznania odwołującej to również z wynika, iż decyzja KRUS jest poprawna. Sama odwołująca twierdziła, iż dopiero od 2023 roku gospodarstwo prowadzi syn ubezpieczonej a jej mąż mu tylko pomaga. Wcześniej sytuacja była odwrotna. Nadto wnioskodawczyni uzyskuje korzyści z tego gospodarstwa w formie naturalnej. Nie sposób zatem przyjąć, iż spełniony był warunek aby rolnik lub jego małżonek nie prowadził działalności rolniczej.

Na mocy art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobne stanowisko potwierdza ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego (por. wyrok SN z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – OSNAP 1998/21/638).

W myśl art. 299 kpc jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron.

Sąd podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 XII 2006 roku, w sprawie III CSK 269/06, zgodnie z którym, z treści art. 299 k.p.c. wynika, iż dowód z przesłuchania stron ma charakter uzupełniający, gdyż przeprowadza się go "jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy" (LEX nr 607267). Nie może to być zatem jedyny dowód na okoliczności istotne dla uwzględnienia roszczeń strony. W takiej sytuacji nie jest to już dowód uzupełniający, a przepisy procedury cywilnej dopuszczają ten dowód jedynie w takim zakresie.

W niniejsze sprawie jedynie z zeznań odwołującej (którym sąd odmówił wiary) wynika, iż to syn wnioskodawczyni nie tylko prowadzi to gospodarstwo ale przekazują mu dopłaty a on nie płaci za to w żaden sposób. Pozostałe dowody przeczą tym twierdzeniom.

W dniu 21 grudnia 2021 roku U. A. złożyła wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy za dalszy okres. We wniosku U. A. oświadczyła, iż jest właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 17,83 ha fiz. oraz 8,17 przel. i nie zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej. W treści wniosku U. A. wskazała, iż jej małżonek S. A. podlega innemu ubezpieczeniu. Z kolei, w piśmie z dnia 30 marca 2022 roku wnioskodawczyni U. A. wprost wymieniła, iż prowadzi gospodarstwo rolne.

W przedmiotowym postępowaniu wnioskodawczyni U. A. nie wykazała, iż zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej w myśl art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W stosunku do niej nie znajdują również zastosowania przypadki wymienione w art. 28 ust. 4 pkt 1-4 ww. ustawy. Skarżąca jest współwłaścicielem czynnego gospodarstwa rolnego, w którym pracuje jej mąż oraz syn oraz pobiera z tego tytułu dopłaty do hektara.

Podkreślić należy, iż zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej nie tylko ten kto sam nie może już w gospodarstwie pracować, ale także ten kto nie czerpie zysków z tego gospodarstwa w sensie finansowym lub w naturze.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności niniejszej sprawy oraz poczynione rozważania prawne, Sąd uznał iż zaskarżona decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego jest prawidłowa, bowiem oparta na

istniejących podstawach faktycznych i prawnych. W ocenie Sądu, odwołanie U. A. okazało się zatem całkowicie bezzasadne.

W konsekwencji Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzekł, jak w sentencji wyroku.